Ochii deprinși cu vederea celor nevăzute

On Iunie 22, 2021

O imagine valoroasă nu ratează emoțiile unui început de poveste tristă, dar scoate în prim plan mărturia unui parcurs existențial grandios.

Sunt în Palas Mall. Privesc cu atenție un afiș în al cărui prim plan se află un fotbalist, unul care nu pare să aibă nimic deosebit de față de alți fotbaliști. Sincer, nu știu de ce privesc afișul, nu știu de ce mingea pare că o ia înaintea fotbalistului, dar ceva mă atrage la această imagine. Nu culorile, nu designul. Chiar aș zice că imaginea aceasta nu transmite niciun mesaj.

Dar, presupunând că jucătorul respectiv ar avea ceva important de arătat, atunci aș fi curios să descopăr ce însușiri există într-un instrument de făcut bani, sau mai bine zis, într-un promotor de evenimente. Căci, un fotbalist poate fi orice îi cere imaginea lui să fie, nu-i așa?

Dacă ar trebui să dau un nume acestui afiș, în cazul în care eu aș fi fost jucătorul din prim plan, atunci aș avea un răspuns gata pregătit la întrebările filosofilor. În acest moment, un singur nume îmi vine în minte, exprimând sensul aluziv al unei poezii de mare frumusețe și rară delicatețe sufletească: "Simt că trăiesc".

Da, simt că trăiesc pentru imaginea pe care eu însumi o atribui unui om capabil să ofere performanțe consistente de nivel mondial pe o perioadă suficient de lungă de timp.

Pentru ca o imagine să devină memorabilă ea trebuie să fie văzută și simțită în mod direct, prin intermedierea facilă a unui proces de condiționare care stimulează diferențierea, autoreflecția și autoevaluarea.

Mai e ceva. Printre noțiunile abstracte pe care le dobândește un asemenea fotbalist, bine încadrat într-o imagine de mare forță sugestivă (interiorizată ca într-o poezie de factură tradiționalistă), există o noțiune care merită o atenție specială. De fapt, fotbalistul nu cunoaște valoarea sau durata unui sentiment pe care îl simte cineva atunci când privește imaginea lui. Ni s-ar părea totuși corect să credem că fotbalistul cunoaște durata unui sentiment doar în măsura în care el reflectează asupra mișcării unui corp, a picioarelor și a mâinilor ce trebuiesc bine coordonate într-o situație specifică.

Așadar, când există mai multe posibilități de a integra un fotbalist într-o imagine, și când imaginea pare să redea sentimentul de siguranță care îl animă pe sportiv în timpul meciului, atunci ești dispus să crezi că cel mai sensibil instantaneu, portretul foarte expresiv și, în egală măsură, cel mai aproape de realitatea chipului său, este strâns legat de sentimentul competenței (mai presus de masculinitate și sex-appeal).

Ar fi o greșeală să cred că un fotbalist este doar o imagine, dacă nu iau în considerare faptul că, înainte de toate, el este un om care dă dovadă de inimă, pasiune și mândrie pentru joc. Din imagine ar putea sa reiasă satisfacția profesională a individului. conceptia despre sine (de a crede în capacitățile sale) și încrederea in sine (de a acționa fără teama excesivă de judecata altora).

Leadership: Atenția ta se concentrează pe producerea unui salt în calitatea vieții care să reducă timpul de expunere la împrejurări potrivnice, pentru a obține o imagine cu mare impact?

Imediat ce devii o imagine, începi să te integrezi într-o sferă mai înaltă de percepție a atractivității și notorietății care promovează un anumit comportament, o anumită atitudine, o anumită realitate, determinând interesul pentru schimbare și noutate. Şi asta, doar vrând să arăți cât de iscusit ești în a-ți folosi imaginea pentru a construi o versiune mai bună a ta. Așadar, o imagine cu un fotbalist poate să inițieze și să mențină automotivația.

O altă posibilitate de vizualizare a unei imagini este partea nespusă din ceea ce gândești atunci când eșuezi. Dar la fel de bine o imagine poate să controleze ceea ce gândești atunci când trebuie să intri pe "scenă".

Mai departe intervine dorința de a epata, de a crea un bazar de impresii și sentimente, de a fi în centrul atenției, fapt care ține de însăși esența omului, de începuturile lui umile. Fotbalistul respectiv nu s-ar fi putut încadra de minune într-o imagine cu rol de „reclamă senzațională" dacă el nu ar fi cunoscut succesul pe care îl pretinde o poveste de viață impresionantă, demnă de un film de Oscar.

Dacă privim cu atenție spre el, nu vedem "puștiul senzațional care a crescut într-un orfelinat", vedem doar motivul pentru care un om de rând a ieșit din anonimat: el a vrut să fie CINEVA, în loc să putrezească ca o rocă fosilizată.

Cine a înțeles legătura dintre leadership și imagine, știe să judece un om prin prisma ultimului lucru întâmplat, nu prin prisma experiențelor trăite la ceas de vârstă timpurie.

Asta îmi amintește întrucâtva de eroul Papilion, din romanul autobiografic scris de Henri Charrière care, la un moment dat, se absolva total în fața propriei sale judecați:

"Dacă am putut fi aruncat pe acest drum al putrezirii, aceasta se datorează faptului că, trebuie s-o recunosc cinstit, eram un candidat permanent pentru a fi trimis acolo într-o bună zi. Societatea are dreptul să se apere, dar nu să se răzbune în chip josnic. Da, totul este posibil. Dar un om nu-i pierdut niciodată. Orice ar fi putut făptui, există totdeauna la un moment dat al vieții sale o șansă de a se răscumpăra, de a deveni un om bun și folositor comunității."

Din câte se observă, o imagine care nu-ți iese din minte este, mai întâi de toate, povestea unui om umil care nu și-a ratat șansa de a deveni un erou. Cine nu respectă toate cele chemate spre a fi văzute în toată micimea lor, nu va putea să trăiască nici acea poveste de viață care surprinde dezvoltarea sufletească, prin activarea simțirii, prin cultivarea unei vocații la cel mai înalt nivel al rafinamentului. Așadar, o imagine valoroasă nu ratează emoțiile unui început de poveste tristă, dar scoate în prim plan mărturia unui parcurs existențial grandios.

Să presupunem că leadershipul ar face referire la imaginea ta cuprinsă în oglinda lumii reale. Cum îți faci ochii să creadă că ceea ce ei văd în perspectivă este aprobarea inimii tale de a se apăra de „condamnarea la uitare", înainte de a se adapta la diferite situații de performanță?

Ochii deprinși cu vederea celor nevăzute sunt capabili să distingă diferența dintre o realitate care îți prezintă mereu o limită, și o dorință de măreție infinită care nu se știe de unde vine, dar în mod cert te plasează într-o lumină favorabilă, într-o actualitate vivantă.

Source: https://neculaifantanaru.com/ochii-deprinsi-cu-vederea-celor-nevazute.html